Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΕΩΣ

ἀποφάσεως ἀπὸ τῆς Γουρκίας.

Ἡ ἑλληνικὴ ἐθνικὴ ἐξέγερσις εἶνε τὸ θαῦμα τῆς πτώσεως τῆς ἀναγεννήσεως ποὺ δίδαξε τρανότατα σ' ὅλες τὶς ἐποχὲς τὸ ὑπόδουλον ἑλληνικὸν στοιχεῖον, σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο. Γι' αὐτὸ καὶ κατώρθωσε ν' ἀντισταθῆ ἐναντίον ὅλων τῶν προσκομμάτων καὶ κακοτυχιῶν ἐννέα ὁλόκληρα χρόνια.

Οὔτε τὰ σφάλματα, οὔτε οἱ ἀντιζηλίες τῶν ἀρχηγῶν καὶ ὁ ἐσωτερικὸς ἀχυσμός, οὔτε οἱ περιπέτειες τοῦ πολέμου, οὔτε ἡ Ἱερὰ Συμμαχία ποὺ ἀπεργάσθηκε ὁ Μέττερνιχ κατώρθωσαν νὰ κάμψουν τὸ φρόνημα καὶ νὰ σβύσουν τὴ φωτιὰ ποὺ εἶχε ἀνάψει ἀπ' ἄκρη, σ' ἄκρη. Γιατὶ ἡ ἐξέγερσις προερχόταν ἀπὸ βαθύ.ερα αἴτια κ' ἀπέβλεπε στὸ μεγάλο ἀπελευθερωτικὸ σκοπό. Ὁ ἀγὼν ἔκαιζόταν στὴν βαθύτερη ἀνάγκη τῆς ζωῆς. Καὶ ἡ ἀνάγκη αὐτὴ εἶχε κατασταθεῖ συνειδητὴ στὴ ψυχὴ ὁλοκλήρου τοῦ συνόλου καὶ ἡ συμβολή του ἦταν θαυμαστή. Ἤταν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἑνὸς λαοῦ ἀποφασισμένου ἢ ν' ἀπολυτρωθῆ ἢ νὰ ἐκλείψῃ. Ἡ ἑλληνικὴ ἐθνικὴ ἐξέγερσις ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἔγινε ἀφορμὴ τοῦ ἀγῶνος τῶν ἐθνικοτήτων στὴν Εὐρώπη κατὰ τὸν ΙΘ αἰῶνα μὲ σημαντικὴ ἐπίδρασι στὴν ἐξέλιξι τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. Ὁ Σ. Τρικούπης γράφει «... ἐν ἑνὶ λόγῳ ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ἐτίμησεν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, διότι τὸ λαμπρότερον, τὸ διδακτικώτερον, καὶ τὸ καταγνυκτικώτερον ὅλων τῶν θεαμάτων, ὅσα παρεστάνει ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῶν λαῶν ἡ Ἱστορία εἶνε ἡ ἀνέγερσις πεπτωκότος ἔθνους».

Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἔθνους μας ἦταν ἀναγκαία ὄχι μόνον γιατὶ εἶνε συνδυασμένη μὲ τὸν ἀνθρωπισμὸ καὶ τὴ δικαιοσύνη μὲ τὰ γράμματα καὶ τὶς τέχνες ἀλλὰ γιατὶ μὲ τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἐπροκειτο νὰ συνδέσουν τὶς παλαῖες μεγάλες ἐποχὲς τοῦ πολιτισμοῦ κραταιώνας μιὰ ἐ.σχυτα μεταξὺ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ καινούργιου κόσμου. Ἂν ἡ χώρα ἔμενε στὸ ζυγὸ τῆς δουλείας θὰ χανόταν σιγὰ, σιγὰ καὶ ἀρχαῖος πολιτισμὸς καὶ ἡ ζῆμία θὰ ἦταν παγκόσμιος. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς εἶνε ἐπιβεβλημένο καθήκον ὄχι μόνο τῶν ἑλλήνων ἀλλὰ καὶ κάθε πολιτισμένου ἀνθρώπου νὰ στέκεται μὲ θρησκευτικὴ εὐλάβεια στὸ πανηγυρισμὸ τῆς ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως. Γιὰ μᾶς ἰδιαίτερα οἱ ἐθνικὲς παραδόσεις, ἡ θρησκεία τῶν προγόνων μας πρέπει ν' ἀποτελοῦν ἀναλλοίωτα συναισθήματα. Τὴ σημαία τὸ σύμβολο τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ποὺ ὕψωσε στὸ ἱερὸ τοῦς Ἀγίας Λαύρας γιὰ νὰ ὁρκίσῃ τοὺς Ἀμελλοντικοὺς ἀπελευθερωτὰς ὁ παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς μὲ τὴν κραυγὴ «Ἀναστήτω τὸ Ἔθνος καὶ διεσκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ», ἂς εἶνε γιὰ ὅλους ἰδέα καὶ ἱερὸ σύμβολο. Ἀπ' αὐτὸ μαζὶ μὲ τὴν ἐλευθερία δγῆκε καὶ ἡ νεώτερη ἀγύψωσι τοῦ ἔθνους μας. Αὐτὴ ὀφείλεται νὰ εἶνε ἡ σημασία καὶ ἡ κεντρικὴ ἰδέα τῆς ἐθνικῆς ἐξ γέρσεως τοῦ 1821-1829 ποὺ ἀποτέλεσμα εἶχε τὴν ἀπελευθέρωσι.

Οἱ γενεὲς ποὺ πέρασαν ἔγραψαν μὲ τὸ αἷμα τους τὴν Ἱστορία. Ἐμεῖς ποὺ ἐρχόμεστε ὀφείλουμε νὰ συμπληρώσουμε τὸ ἔργο τους μὲ τὰ ὑπέροχα ἔργα μιᾶς πραγματικῆς προόδου. Ἔχουμε τὴν ὑποχρέωσι νὰ συνειδητοποιήσουμε τὴν ἰδέα αὐτὴ γιὰ ν' ἀναπλάσσωμε μιὰν Ἑλλάδα καινούργια ποὺ δαΐζει στὰ εἰρηνικὰ της πεπρωμένα, Ἑλλάδα ἀντάξια τοῦ παρελθόντος τῆς Ἑλλάδα μὲ τὰ καινούργια ἰδανικὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀλληλεγγύης.

Θ. Β. ΒΑΣΜΑΤΖΗΣ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΙΓΙΟΥ
1933
Κυριακὴ 28η Μαρτίου 1937
ὥρα 10η μ.μ.
ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ γυμνασίου
ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ
& ΑΝΔΡΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
Εἰς τὸ πρόγραμμα οἱ διασημότεροι Ἕλληνες, καὶ ξένοι συνθέτα.
100 ΕΚΤΕΛΕΣΤΑΙ 100
Διευθυντής:
ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΓΙΟΣ

ΠΩΣ ΕΞΕΡΡΑΓΗ ΗΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ)

ζωτερικὴν κολλονῆς, εἶχεν ὅμως τὴν φρόνησιν τοῦ υἱοῦ τοῦ Σφορζένικου. Δημητριάς, ὡς ὁ φιλόσοφος τῆς Πυνός, ἦτο κάτοχος τῆς γλώσσης τοῦ Πλάτωνος. Ἦν ἐλάλει μὲ ἠδύτητα καὶ χάριν Ἀκαδημαϊκοῦ. Πλὴν δὲ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Παιδείας, ἦτο ἔγκρατὴς καὶ τῆς Γαλλικῆς φιλολογίας. Δι' ὁμιλίαι του ἦσαν πειστικώταται καὶ ἐφαίνοντο ὡς θεόπνευστοι. Ἡ φαντασία του ἦτο ζωηρά, ἡ δὲ πίστις του ἀκράδαντος. Τοιοῦτος ἀθλητὴς ἐφαίνετο, ὅτι ἦτο ἐκ τοῦ ἀρίστου τῶν μαρτύρων ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἀμείβει μόνον ὁ ἔνδοξος θάνατος ἐν τῷ μέσῳ ἀγώνων ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος τοιούτων».

Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἄγγλος Πόρδων, λέγει περὶ τοῦ Γερμανοῦ τὰ ἑξῆς:

Ἡ μὲν ἐν Βερβαίνοις συνέλευσις διελύθη, ἀλλ' ἡ Πελοποννησιακὴ Ἱερουσία, ἣν δύναται τις νὰ ὀνομάσῃ κάλλιον συνέδριον Κοτσαμπασήδων συνηθροίσθη εἰς Ζαρκόβα καὶ ἐγένετο περιφανὴς διὰ δημοσιακὴν ἕνεκα τῆς ἐν αὐτῇ παρουσίας καὶ συμπράξεως τοῦ Γερμανοῦ Μητροπολίτου Π. Πατρῶν. Ὁ ἱεράρχης οὗτος εἶχεν ἔξοχον ἰκανότητα καὶ μεγάλην εὐγλωττίαν. Τὰ ὑψηλὰ ἐκκλησιαστικὰ του καθήκοντα καὶ ἡ δραστηριότης του ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐπαναστάσεως ἐνέπνευσαν εἰς τὸν λαὸν ὑψηλὴν ἰδέαν περὶ αὐτοῦ».

Ὁ δὲ ἱστορικὸς Ἰω. Φιλήμων, ἐσεις ὑπῆρξε γραμματεὺς τοῦ Δ. Ὑψηλάντου κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 καὶ ἐγνώρισεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸν Γερμανόν, ἀποφαίνεται ἐν τῷ δοκιμίῳ τῆς Ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως περὶ αὐτοῦ ὡς ἑξῆς:

«Ὁμόπατρις τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου ὁ Γερμανός, ἐξέχοντρόσωπον ἐπὶ συνέσει, ἐμβριθείᾳ, εὐθύτητα καρδίας καὶ ζῆλῳ πρὸς τὴν πατρίδα μεγάλην καὶ γενικὴν ἀπήλαυεν ὑπολήψεως παρὰ τοῖς Ἕλλησιν. Οὐ μόνον δὲ παρὰ τῷ ἱερῷ κλήρῳ ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς προκρίτοις τῆς Πελοποννήσου ἐκέκτητο τὸ πρωτεῖον τῶν καὶ ἀπόφασεις αὐτοῦ ὡς ἄλλαι τοῦ Ἀσημάκη Ζέρμη ἐγίνοντο ὡς ἐπί τὸ πολὺ δεκταὶ καὶ ἐνίκων. Ἐθμαθῆς ὢν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, μεγαλόκαρδος ἐσωτερικῶς καὶ μεγαλοπρεπὴς ἐξωτερικῶς, φιλόφρων, πολύπειρος, ἐχέμυθος, εὔγλωττος, ἀριστοκρατικὸν εἶχε τὸν χαρακτῆρα καὶ ἀείποτε πολλῶν καὶ ἰσχυρῶν ἐπλούτει σχέσεων, ἃς ἐξεμεταλλεύετο πρὸ ἐν καὶ μόνον σημεῖον, τὴν πολιτικὴν τῆς πατρίδος ἀνάστασιν. Περιβεβλημένος δὲ τὴν πανοπλίαν τῆς πίστεως πρὸς τὸν Θεὸν καὶ οὐδέποτε ἀλλοιούμενος ἢ πρὸς σκοποὺς δευτερεύοντας ἐκκλίνων, κατέστη δύναμις ἠθικὴ τοιαύτη, ὅταν πολλοὶ θηρεύουσιν, ἀλλ' ὀλίγοι κτῶνται. Ἐνεργητικὸς δὲ ἄλαν οὐδεμιᾶς ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐφείδετο θυσίας τῶν ἰδίων καὶ πάντοτε διεκρίνετο κατὰ τὸν συμβιβαστικὸν χαρακτῆρα, ὃν ἐξτιρέτως ἐξῆσκει ἐπὶ τῶν διαφερομένων».

Τοιοῦτος ὑπῆρξε κατὰ τὴν ἀδέκαστον κρίσιν τῆς Ἱστορίας ὁ ἐλέμψηστος Μητροπολίτης Π. Πατρῶν καὶ ἐὐκλεὴς τῆς Γορτυνίας γόνος Γερμανός.

Οἱ ἀείμνηστοι ἡμῶν ἐλευθερωταὶ ἄνευ ὠργανωμένου στρατοῦ καὶ στόλου, ἄνευ χρημάτων καὶ ἐπαρκῶν πολεμοφοδίων καὶ ἄ.ευ ἐνιαίας διοικήσεως, ἀλλὰ μόνον διὰ τῆς πίστεως πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τῆς ἀπαραμίλλου φιλοπατρίας ἐκατέσεισαν τὰ θεμέλια τῆς ἰσχυρᾶς τουρκικῆς αὐτοκρατορ.ας, ἥτις ἐξετείνετο ἀπὸ τοῦ Ταιγέτου ἀκρωτηρίου μέχρι τῆς Μεσοπυραμίας καὶ ἀπὸ τῆς σημερινῆς Ρουμανίας μέχρι τῆς ἐν τῇ Ἀφρικῇ Λιβύης, ἀ.πέσπασαν ἀπ' αὐτῆς μέρος τῆς Ἑλλάδος καὶ ἵδρυσαν μετ' ἀπεριγράπτου κακουχίας καὶ θυσίας τὸ πρῶτον ἑλληνικὸν ὁπλίτειον. Ἐὰν δὲ δὲν κατώρθωσαν νὰ ἀναστήσωσιν ἐκ τοῦ τάφου τῆς δουλείας ὁλόκληρον τὴν Βυζαντινὴν αὐτοκρατορίαν μὲ πρωτεύουσαν τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὡς διελογίζοντο, εἰς τοῦτο δὲν ὀφείλουσιν αὐτοὶ διότι ἡ ἐπανάστασις ἐξερράγη καὶ ἐν τῇ Ἀσιατικῇ καὶ ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἑλλάδι ἀδιάφορον ἂν ἐλλείψει μέσων δὲν ηὐδοκίμησε μέχρι τέλους πανταχοῦ, ἀλλ' ἡ σκληρὰ καὶ μεγαλάδικος εὐρωπαϊκὴ διπλωματία, ἥτις καὶ αὐτὸ τὸ ἰδιοῦθεν ἑλληνικὸν ἀσυλλείον περιώρισε τοσοῦτον, ὥστε νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ ζήσῃ, ἀφ' οὗ καὶ τὴν Κρήτην καὶ τὴν Σάμον, αἵτινες κατώρθωσαν νὰ διατηρήσωσι τὴν ἐλευθερίαν των ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος, δὲν ἐπέτρεψεν νὰ περιλάβῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων του.

Ἀλλ' ἡ ἀνεξάντλητος δύναμις καὶ ζωτικότης τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐθαυμασοῦργησε καὶ πάλιν. Τὸ μικρὸν ἑλληνικὸν Βασίλειον ἐχι μόνον δὲν ἀπέθανεν, ὡς ἤλπιζον οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ἀλλ' εἰς πεῖσμα αὐτῶν κατώρθωσε νὰ ἀναπτύξῃ τοιαύτην δραστηριότητα καὶ δύναμιν, ὥστε νὰ ἀναπτύξῃ τὰ γράμματα, τὰς τέχνας καὶ τὸν πολιτισμὸν εἰς ἐπίζηλον βαθμὸν ἐν σχέσει πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς Βαλκ.χερσονήσου κράτη καὶ ἀναλόγως τῶν μέσων, ἅτινα διέθετε καὶ διὰ πολεμικῶν θριάμβων ἀξιοθαυμάστων νὰ ἐπεκταθῇ καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, ὥστε νὰ θεωρῆται σημαντικὸς παράγων προόδου ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι ὑπέστη μέγαν κλονισμὸν καὶ παρ' ὀλίγον νὰ κτιμφθῇ ἕνεκα τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς, ἀλλὰ διὰ προσπαθειῶν, αἵτινες προκάλεσαν τὸν θαυμασμὸν καὶ αὐτῶν τῶν ξένων, κατώρθωσε μεθ' ὅλην τὴν μαστίζουσαν τοὺς ἕλληνας πολιτικὴν διχόνοιαν νὰ ἐξέλθῃ καὶ ταύτης τῆς κρίσεως ἀβλαβές, νὰ προστατεύσῃ τοὺς καταφυγόντας ἐνταῦθα ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας ἕλληνας καὶ νὰ συνεχίσῃ τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν.

Ἤδη δὲ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ λαοφιλοῦς ἡμῶν ἄνακτος Γεωργίου τοῦ Β' καὶ τὴν πολιτικὴν διοίκησιν τοῦ φιλοπάτριδος Κυβερνήτου κ. Ἰω. Μεταξᾶ συντελεῖται μία πολεμικὴ καὶ διοικητικὴ ὀργάνωσις, μέλλουσα νὰ δώσῃ νέαν δύναμιν καὶ νέον σφρίγος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Δὲν ἀρκεῖ ὅμως ἡ ποσσπάθεια τῶν δύο τούτων ἀνδρῶν ὁσονδήποτε ἀγαθὴ ὁσονδήποτε ἐπίμονος καὶ ἀν ἦ. Πρέπει ἕκαστος πολίτης, πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας νὰ συντελῇ διὰ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ ἔργου του εἰς τὴν γενικὴν πρόοδον τῆς πατρίδος ἀναλογιζόμενος ὅτι ὁ γενικὸν συμφέρον εἶναιδ μέγας κύκλος ἐντὸς τοῦ ὁποίου περιλαμβάνονται οἱ κύκλοι τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων-διότι καθὼς καὶ ὁ μέγας τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν πολιτικὸς Περικλῆς εἶπεν «Καλῶς μὲν φερόμενος τις τὰ καθ' ἑαυτὸν διαφθειρομένης τῆς Πατρίδος οὐδὲν ἧττον συναπόλλυται, κακοτυχῶν δ'ἐν εὐτυχούσῃ πατρίδι πολλῷ μᾶλλον διασώζεται».

Κ. ΡΟΥΝΙΟΣ

ZEISS
PUNTAL
Οὐδὲν ἀνώτερον τῶν ὀμματοσυαλίων τούτων
ΣΩΤ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ρ. ΦΕΡΡΑΙΟΥ 74α. Τηλ. 2298

SHELL COMPANY (HELLAS) LIMITED
ΓΕΩΡΓΟΙ-ΔΕΝΔΡΟΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΑΙ
ΛΑΧΑΝΟΚΟΜΟΙ - ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΙ
ΨΕΚΑΣΑΤΕ ΤΑ ΔΕΝΔΡΑ ΣΑΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟΙ ΤΟΥΣ ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΟΥΣ & ΜΙΚΡΟΒΙΟΚΤΟΝΟΥΣ
ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΙΚΟΥΣ ΠΟΛΤΟΥΣ
SHELL
Μ' ἕνα καὶ μόνον ΧΕΙΜΕΡΙΝΟ ΡΑΝΤΙΣΜΑ διὰ «Χειμερινοῦ Πολτοῦ SHELL» σὲ φυλλοβόλα καρποφόρα δένδρα (ἀχλαδιές, μηλιές, βερυκοκιές, ροδακινιές, κερασιές, βυσινιές, συκιές, φυστικιές, κυδωνιές, ἀμυγδαλιές, τριανταφυλλιὲς κ.λ.π.) ἢ διὰ «Θερινοῦ Πολτοῦ SHELL» μὲ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ ἢ ΘΕΡΙΝΟ ΡΑΝΤΙΣΜΑ σὲ ἀειθαλῆ (ξενόδενδρα) λαχανικὰ καὶ ἄνθη.
ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ 100 c)o
1) Ἡ ψώρα ὅλων τῶν καρποφόρων καὶ θάμνων.
2) Ἡ κίτρινη καὶ μαύρη ψώρα τῶν ξυνοενδένδρων.
3) Οἱ μελίγκρες καρποφόρων, λαχανικῶν καὶ ἀνθέων.
4) Οἱ φυλλοδέτες, βλαστορρύκτες καὶ ὑπονομευταί.
5) Οἱ θρίπες μηλιᾶς, ἀχλαδιᾶ, κυδωνιᾶς κ.λ.π.
6) Ὁ τετράνυχος καὶ τὸ ἄκαρι.
7) Ὁ κηροπλάστης (ψώρα) τῆς συκιᾶς.
8) Ὁ σκόρος τῆς φυστικιᾶς.
9) Τὸ σκουλῆκι τῶν μήλων καὶ ἀχλαδιῶν.
10) Οἱ ρυγχίτες ὅλων τῶν καρποφόρων δένδρων.
11) Ἡ κοχυλίς καὶ εὐδεμὶς τῆς ἀμπέλου.
ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΜΑΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΚΑΡΠΟΦΟΡΑ ΔΕΝΔΡΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΦΥΤΟΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ ΑΣΘΕΝΕΙΑ
Ὅλοι οἱ εἰδικοὶ ἐπιστήμονες Ἕλληνες καὶ ξένοι, συμφωνοῦν,ὅτι οἱ «Δενδροκομικοὶ Πολτοὶ SHELL» εἶναι ἀποτελεσματικοὶ κατὰ τῶν ἀσθενειῶν τῶν δένδρων, λαχανικῶν καὶ ἀνθέων.
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ ΧΡΗΣΕΩΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ SHELL
ΑΝΔΡ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΟΠΟΥΛΩ
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ — Ἀράτου 4
ΕΝ ΚΑΤΩ ΑΧΑΪΑ
ΙΩ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Χρησιμοποιοῦντες ρεῦμα ἀπὸ λευκὸν ἄνθρακα, ὑποστηρίζετε τὸ συμφέρον σας τοῦ τόπου σας τὴν Ἐθνικὴν οἰκονομίαν.

Ὁ «Γλαῦκος» δίδει εἰς ὅλους τοὺς πελάτας του τὴν εὐκαιρίαν μὲ μεγάλας εὐκολίας νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ ρεῦμα εἰς ὅλες τὶς δουλειὲς τοῦ σπητιοῦ ἀντικοσθιστῶντες τὰ κάρβουνα, πετρέλαια κλπ καύσιμα μὲ ρεῦμα ἠλεκτρικὸ φθηνό.

Ἡ Ἔκθεσις τῆς Ἑταιρίας (Μαιζῶνος 58) σᾶς παρέχει πᾶσαν πληροφορίαν ἐπὶ τῶν εὐεργετικῶν τιμολογίων οἰκιῶν καὶ Καταστημάτων.

Ἐνδείξεις καὶ δοκιμαὶ κατ' οἶκον ΔΩΡΕΑΝ.